

Ой на Купала, на Івана (купальська)

Черкаська обл., Тальнівський р-н, с.Зеленьків.
Записав Леопольд Ященко

Помірно
♩ = 110

1. Ой на Ку - па - ла, на І - ва-на ви-йшла Га - нну - ся га-рно вбра-на.

2(3...). На не - ї хло - пці згля - да - ю-ться, а за-че - пи - ти сти - да - ю-ться.

Ой на Купала, на Івана
Вийшла Ганнуса гарно вбрана.

На неї хлопці зглядаються,
А зачепити стидаються.

Один Василько не встидався,
Взяв за рученьку, привітався.

Ой ти Ганнусю, ой ти, ой ти,
Звідки до тебе зайти, зайти?

Садком, Васильку, садком, садком,
В мене горілка з медком, з медком.

Садком, Васильку, стежечками,
В мене горілка з ягідками.

Садком, Васильку, долиною,
В мене горілка з калиною.

Ой на Купала вогонь горить,
А нашим хлопцям живіт болить.

Ой нехай болить, нехай знають,
Нехай Купайла не займають!

Ой на Купала, Купалочка
Не виспалася Наталочка.

Погнала бички, дримаючи,
На пеньки ніжки збиваючи.

Приточи, Боже, більше ночі,
На Наталчині карі очі!

Ой ти Іване попів, попів,
Чого ти в погріб летів, летів?

Ой я у погріб летів, летів,
Бо я сметани хотів, хотів.

Не так сметани-колотухи,
Як тої дівки щебетухи!

Скакала жабка під гречкою,
За нею Іванко з уздечкою.

Ой чекай, жабко, загнуждаю,
Поїду Галю провідаю!

Варіант початку:

Ой скакав коник під гречкою,
За ним Іванко з уздечкою.

Ой чекай, коню, загнуждаю,
Поїду Галю провідаю!

Та ой чи жива, чи здорова
Моя Галюня чорноброва?

Ой ти, Галюню, серце моє,
Сподобалося личко твоє.

Ой не так личко, як ти сама,
Мов на папері виписана!

Мов на папері, на листочку,
Чорнії брови на шнурочку.

Зробим Купайло до місяця,
Нехай всі хлопці повісяться.

Зробим купайло до зіроньки,
Нехай гуляють всі дівоньки!

Ой виydi, Грицю, на вулицю
Та вирубай нам купайлицю.

Бо наші хлопці – недбайлиці,
Не вирубали купайлиці.

Як вирубають до схід сонця –
Нехай поставлять край віконця.

Як вирубають до зірниць –
Нехай поставлять край кирниць.

Як вирубають до місяця –
Нехай на ньому повісяться!

Ой на городі бур'ян поріс,
Забрав чорт хлопців, та й в ліс поніс!

Ой носив, носив – не виносив,
Взяв на гілляку та й вивісив!

Ой за городом річка тече,
А там Тетяна млинці пече.

Ой там Василько воду носить,
В свої Тетяни млинця просить.

Ой дай, Тетяно, хоч млинчика –
Привезу тобі гостинчика!

Ой дай, Тетяно, хоч одного –
Привезу тобі дорогого!

Ой коло млина, коло броду
Брала дівчина відром воду.

Ой брала, брала, набирала,
Та з козаченьком розмовляла.

Ти, козаченьку, не гай мене,
Та додомоньку пускай мене.

Бо в мене мати нерідная,
Мені вулонька невільная!

Ой летів шуляк над вулицю,
Вхопив Ганнусю за спідницю.

Біжить Микола та й гвалтує:
Ніхто Ганнусі не рятуює!

Біжить Микола: гай-гай, гай-гай,
Віддай Ганнусю, віддай, віддай!

Віддай Ганнусю-робітницю,
Візьми Оксанку-ледащицю!

Ой мала нічка-петрівочка,
Не виспалась наша Галочка.

Ой бо Галочка рано встала,
Свої слідочки замітала.

Свої слідочки замітала,
Та щоб матінка не пізнала.

А що до неї Василь ходить,
А що він її з ума зводить.

Ой не зводь дівку із розума,
Вона не буде твоя жона!

Ой на городі буркун родив,
А до Ганнусі Іван ходив.

Роди, буркуне, дородишся,
Ходи, Іване, доходишся.

А чи гарбуза, а чи дині,
А чи з Ганнусі господині.

Ані гарбуза, ані дині,
Ані з Ганнусі господині.

Ой на Івана, на Купала
Там ластівочка купалася.

На бережечку сушилася,
Дівка Ганнуса журилася.

А ще рушничків не наткала,
А вже Василька сподобала.

А ще рушнички на верстаті,
А вже Василько в її хаті!

Чом ти, барвінку, не стелишся?
Чом ти, Миколо, не женишся?

Я ще зелений – простелюся,
Я ще молодий – оженюся.

Чом ти, руточко, вгору не йдеш?
Чом ти, Ганнусю, заміж не йдеш?

Я ще зелена – вгору піду,
Я ще молода – заміж піду.

Чом ти, барвінку, не стелишся?
Чом ти, Васильку, не женишся?

Пройде петрівка – простелюся,
Настане осінь – оженюся.

Та й візьму собі паняночку,
Молоду Галю за жіночку.

Ой хто не прийде на Купала,
Щоб йому ноги поламало.

Ой хто не прийде на Купала,
То з того вийде дух і пара!

